

சுவிசேஷ வரலாறு

அல்லது, இயேசு கிறிஸ்துவின்
சொந்த ஊழியமும், பணியும்,
கி.மு. 5-கி.பி. 30'

அறிமுகம்

1. வேதாகம வரலாற்றின் மையச் சித்தரிப்புருவாக கிறிஸ்து.—

வேதாகம வரலாற்று வரிசைகள் யாவும் கிறிஸ்துவை நோக்கியே பாடப் பொருளை அளிக்கின்றன. அவர் சர்ப்பத்தின் தலையை நசுக்கும் “ஸ்திரீயின் வித்தாக” (ஆதி. 3:15), பூமியின் சகல இனங்களையும் (தமக்குள்) ஆசீர்வதிக்கும் ஆபிரகாமின் “சந்ததியாக” (ஆதி. 12:1-3) வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டவராயிருந்தார். புறதெய்வ ஆராதனைகளுக்கு இணையாயிருந்த, முற்பிதாக்கள் மற்றும் யூதர்கள் ஆகியோரால் நீண்ட நூற்றாண்டுக் காலமாய்ச் செலுத்தப்பட்ட பலிகள் தங்களின் ஆழமான தனிச் சிறப்புகளைக் கொண்டிருந்தது என்பதில் ஐயம் இல்லை. பாவம் பற்றிய உலகளாவிய உணர்ந்தறிதலானது உயிரைப் பலியிடுதலில் தனது குரலை எழுப்பியது, இது சமாதானம் மற்றும் மன்னிப்புக்கான மனித இருதயங்களின் இரங்கத்தக்க கதறுதலாயிருந்தது. ஆனால் எபிரெய ஆசாரியத்துவம் மற்றும் பலிகள் ஆகியவை தங்களில் தனி வகையான முக்கியத்துவம் கொண்ட முதன்மை தனிச் சிறப்புடையவைகளாயிருந்தன. நூற்றாண்டுகளின் இளைப்பான பயண வழியினூடே அவைகள், மனித குலத்தின் மீட்புக்காக, தெய்வீகத்தின் சுய பலியிடுதலை அதிகமதிகமாய்ச் சுட்டிக் காண்பித்தன: அவரே “உலகத்தின் பாவத்தைச் சுமந்து தீர்க்கிற தேவ ஆட்டுக்குட்டியானவர்” (யோவா. 1:29). இவ்விதமாக மாதிரிகள் மற்றும் தீர்க்கதரிசனங்களின் எண்ணற்ற வரிசைகள் கிறிஸ்துவின் தலை(மை)யைப் பாடப் பொருளாகக் கொண்டிருந்தன. இதே போன்றதொரு வழியில் புதிய உடன்படிக்கையின் வரிசை முறைகள் கிறிஸ்துவை நோக்கிப் பின்னோடுகின்றன. நாம் கிறிஸ்துவைப் பிரசங்கிக்கின்றோம், கிறிஸ்துவை விசுவாசிக்கின்றோம், கிறிஸ்துவை அறிக்கையிடுகின்றோம், கிறிஸ்துவுக்குள் ஞானஸ்நானம் பெறுகின்றோம், கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதலை நினைவுகூரும் நாளில் கிறிஸ்துவின் மரணத்தின் நினைவாக இராப் போஜனத்தில் பங்கேற்கின்றோம். கிறிஸ்துவின் மூலம் மீட்பு என்பதே வேதாகமத்தின் எல்லாப் புத்தகங்களையும் ஒன்றாயிணைக்கின்ற இரத்தாம்பர நூலாக உள்ளது.

2. உலக வரலாற்றிற்குத் திறவுகோலாகக் கிறிஸ்து.—இயேசுவின் பிறப்பு

என்பது மைய அச்சுப் போன்ற நிகழ்ச்சியாக உள்ளது. எபிரெய இனத்தைத் தேர்ந்து கொள்ளுதலும் அவர்களைப் பாதுகாத்தலும் அவரது வருகைக்கான அருளிரக்கமுள்ள தயாரிப்புகளாயிருந்தன; அலெக்ஸாண்டரின் வெற்றிகள் மற்றும் கிரேக்க மொழியின் பரவுகை; ரோமப் பேரரசின் எழுச்சி, அதன் சட்ட முறைமைகள், மற்றும் சாலைகள், நாகரீகம்; யூதர்கள் தங்களின் பரிசுத்த வேத வசனங்களுடன் பரவலாய்ச் சிதறுதல்; கிரேக்கத் தத்துவத்தின் சாரப்படுத்தும் செல்வாக்கு; புற தெய்வங்களின் மீதான விசுவாசம் சிதைவுறு தல், மற்றும் கிழக்கிலிருந்து ஒரு மாபெரும் ஆட்சியாளர் எழும்புவாரென்ற மிகப் பரவலான எதிர்பார்ப்பு. மற்றும் ரோமப் பேரரசானது தனது நிலப் பகுதிகளை அழிவிற்குள் மூழ்கடித்த காட்டு மிராண்டிகளுக்கு (ஆனாலும் இவர்கள் உலகத்தின் விதியை உருவாக்கும் பலம் வாய்ந்த நாடுகளைத் தங்கள் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டிருந்தனர்) கிறிஸ்தவத்தைக் கொடுக்கு மளவுக்குத் தனது நரம்புகளில் கிறிஸ்தவத்தை முழுமையாக ஏற்கும் வரையிலும் தொடர்ந்திருந்ததென்பது தற்செயலான நிகழ்ச்சி அல்ல.

3. வரலாற்றின் ஆதார மூலங்கள்.—இவைகள் நான்கு சிறு நினைவு களாய் உள்ளன. இவைகள் மத்தேயு, மாற்கு, லூக்கா மற்றும் யோவான் சுவிசேஷங்கள் என்று பொதுவாக அழைக்கப்படுகின்றன.

அ. மத்தேயு (லேவி) என்பவர் இயேசுவின் சீஷராவதற்காகத் தமது ஆயக்கார அல்லது வரி வசூலிப்பு அலுவலகத்தை விட்டு வந்தார் (மத். 9:9; மாற். 2:14). பிற்பாடு இவர் பன்னிரு அப்போஸ்தலர்களில் ஒருவராகத் தேர்ந்து கொள்ளப்பட்டார் (மத். 10:3). இவர் யூதர்களுக்கென்று விசேஷ மாய் எழுதினார். (1) இவர் பழைய ஏற்பாட்டுத் தீர்க்கதரிசனங்களை அறுபத்தி ஐந்து முறைகள் சுட்டிக் காண்பிக்கின்றார். ஒரு அதிகாரத்தில் உள்ளதைக் காணுங்கள், மத்தேயு 2:5, 6, 15, 17, 23. (2) எருசலேமூக்கான இவரின் மிகப் பிரியமான பெயர் “பரிசுத்த நகரம்” என்பதாக உள்ளது (4:5; 24:15; 27:53). இவர் இயேசுவை “தாவீதின் குமாரன்” என்று எட்டுமுறை குறிப்பிடுகின்றார் (1:20; 9:27; 12:23), முதலியன.

ஆ. மாற்கு, இயேசுவின் சொந்த சீஷரல்ல, ஆனால் இவர் பேதுருவால் மனம் மாற்றப்பட்டவரும் (1 பேது. 5:13), பவுலின் (பயணத்) துணையாளியு மாக (அப். 13:5; இ.வ. அப். 12:25; 2 தீமோ. 4:11) இருந்தார். இவர் பழைய ஏற்பாட்டிலிருந்து சில மேற்கோள்களைக் குறிப்பிட்டு, யூதப் பழக்க வழக்கங்களுக்குத் (2:18; 13:3; 14:12) தமது மறைவான கருத்துக்களை விளக்கமாய்த் தருவதால் யூதரல்லாத வாசகர்களுக்கு எழுதினார் என்பது தெளிவாகின்றது.

இ. லூக்கா இயேசுவின் சொந்த சீஷர் அல்ல (1:1-4). இவர் ஒரு மருத்துவராயிருந்தார் (கொலோ. 4:14), மற்றும் முதன் முதலாக இவர் பவுலின் பயணத் துணைவர் என்ற வகையில் காட்சியளிக்கின்றார் (அப். 16:10 மற்றும் நடப்புகளில் உள்ள “நாங்கள்” என்ற பிற வசனப்பகுதிகள்).

ஈ. யோவான், முதல் ஐந்து சீஷர்களில் ஒருவராயிருந்தார் (1:35-51). இவர் ஒரு அப்போஸ்தலரானார் (மத். 10:2) மற்றும் “இயேசு மிகவும் அன்பு செய்த” சீஷர் என்று குறிப்பிடப்படுகின்றார் (13:23; 19:26; 20:2). இவர் தொடக்கத்தில் மீன் பிடிப்பவராயிருந்தார் (லூக். 5:1-11).

மத்தேயுவும் லூக்காவும், இயேசுவின் பிறப்பு மற்றும் குழந்தைப் பருவம் பற்றிய விவரத்தைத் தருகின்றனர். மாற்கு, யோவான் ஸ்நானனின் ஊழியம் மற்றும் இயேசு ஞானஸ்நானம் பெறுதல் ஆகியவற்றுடன் தனது நூலைத் தொடங்குகின்றார். மற்ற(மு)வர்களும் மரித்த நீண்ட நாட்களுக் குப்பின் யோவான் எழுதுகின்றார், அவர்கள் கொடுத்ததை விட்டு விட்ட இவர், இயேசுவின் உரையாடல்களில் பலவற்றைக் கூடுதலாகத் தருகின்றார்/சேர்த்துள்ளார். இவர் (இயேசுவின்) பிறப்பு, ஞானஸ்நானம், சோதிக்கப்படுதல், மலைப்பிரசங்கம், உவமைகள் யாவும், மறுபுலமமாகுதல், கர்த்தருடைய பந்தியை ஏற்படுத்துதல், மற்றும் கெத்சமேனையில் பெருந்துன்பம் ஆகியவற்றை விட்டு விடுகின்றார். முதல் மூன்று சுவிசேஷ விவரங்களின் ஒத்த தன்மையின் காரணமாக அவைகள் ஒப்பீட்டு சுவிசேஷங்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன.

குறிப்பு

¹நாளிடுதலின் இன்னொரு வகையான வழிமுறையிலிருந்து இந்தக் காலத்திற்கு கி.மு.2-கி.பி. 33 என்ற காலம் மாற்றாகத் தரப்படுகின்றது.